

Сучасний вихователь

Професія вихователя належить до творчих видів діяльності, оскільки професійна діяльність будь – якого педагога спрямовується на виховання унікальної, неповторної особистості.

Сучасний вихователь – це фахівець, який сьогодні працює в системі дошкільної освіти, володіє педагогічними технологіями, що відповідають новим суспільним цілям та рівню розвитку науки про дитину.

Він повинен вміти працювати в умовах ринку, розуміти що тільки високий професіоналізм, творчість, ініціатива допоможуть йому знайти своє місце та самореалізуватися в професії.

В.Сухомлинський сказав про це так «Виховання – це багатогранний процес постійного духовного збагачення та оновлення – і тих, хто виховується, і тих, хто виховує».

Вихователь повинен постійно працювати над підвищенням фахового рівня, володіти мистецтвом спілкування з людьми і дітьми. Сучасний вихователь володіє почуттям гумору. Саме він знадобиться в скрутну хвилину і додасть оптимізму в разі невдачі.

В сучасних умовах вихователь повинен мати найвищий рівень фахової підготовки та високий інтелектуально – креативний потенціал. Вихователь – впевнена в собі людина, яка вміє поводитися в товаристві, не викликаючи своїми вчинками, поведінкою та зовнішнім виглядом зневаги до себе, людина, яка дотримується чотирьох основних правил спілкування: ввічливість, природність, гідність і тактовність.

Джерелом натхнення, що живить вихователя, є діти, він живе ними. Саме діти, яких він так любить, дають вихователю невичерпну енергію, життєлюбність і позитивне мислення.

Заповіді педагога:

Будь обережний!
Не помились!
Не нашкодь!
Будь надією для дитини!
Знай, чого прагнеш!
Постійно шукай у дитини скарби в душі!

Пам'ятка для вихователів

«Негативні ознаки заняття проведеного без творчості»
Або «Чого не повинно бути ніколи»

- Відсутність плану заняття;
- Відсутність чітких цілей заняття;
- Невміння вихователя поставити і виконати програмові завдання;
- Відсутність бажання проводити заняття;
- Неспроможність вихователя бачити заняття в перспективі його розвитку;
- Використання тільки фронтальних способів організації дітей;
- Приділення уваги тільки вербальним методам спілкування з дітьми;
- Одноманітність структури заняття. Бідний його зміст;
- Дисциплінарні відносини з дітьми;
- Використання застарілих шаблонів занять;
- Відсутність комплексних завдань;
- Відсутність ігрових дій, ігрових вправ та інш.;
- Гальмування творчості дітей на заняттях;
- Відсутність самостійності, розкутості дітей, вільного спілкування;
- Спілкування вихователя з дітьми по типу «над дітьми», а не «поруч з ними»;
- Відсутність педагогічного такту, етики з боку вихователя;
- Невміння використати авторські програми, педагогічний досвід в практику своєї роботи;
- Невміння використати акторські здібності, невідання перетворити заняття в маленький театр чи казку.

Взаємини дитини з однолітками

(Психологічні рекомендації вихователям)

1. Оскільки дитина діє за прикладом людей, які її оточують, то на перше місце виходять добрі взаємини між батьками й педагогами, з якими спілкується дитина.
2. Намагайтеся в дитячому колективі створити таку атмосферу, яка б не обмежувала дій дитини. (Уникайте неаргументованих висловів: „Так не можна” (чому?), «Так не гарно» (чому?). Проведіть із дітьми бесіду про те, до яких стосунків з однолітками у групі вони прагнуть.
3. Ефективним методом подолання байдужості дитини та неприязного ставлення до однолітків є організація театралізованої діяльності (інсценізація добре знайомих та улюблених казок).
4. Змістовим матеріалом для ігор - демонстрацій та інсценувань можуть бути не тільки казки, а й спеціально створені вихователями оповідання, в яких ідеться про виникнення якогось непорозуміння чи конфліктної ситуації.
5. Доцільно для налагодження контактів серед дітей використовувати моделювання ситуацій спілкування на комбінованих заняттях із мовленнєвих та продуктивно – творчих видів діяльності.
6. Час від часу вихователеві варто вдаватися до бесіди – аналізу, бесіди – узагальнення, аби показати переваги позитивних вчинків та формування у дітей гуманних взаємин.
7. Доцільно, порадившись із дітьми, встановити добрі традиції у групі, наприклад, зустрічати одне одного усмішками, веселими репліками. Це також сприятиме покращенню стосунків.
8. Одним із засобів формування позитивних взаємин є здійснення особистісно зорієнтованого підходу у вихованні, який базується на самоповазі дитини, наданні їй права на вільний вибір партнера, дій, способу спілкування.
9. Створюйте умови, що сприяють встановленню та розвитку дружніх, приязних стосунків між дітьми. Проводьте ігри, аби зняти у них напруження, це їм зможе виявити здатність до співпереживання.
10. Визначте дітей, які схильні усамітнюватися. Спонукайте інших дітей запрошувати їх до спільних ігор.
11. Обговорюйте негативні вчинки, не зачіпаючи гідності дитини (скажімо, на прикладах персонажів художніх творів).

"Пам'ятки для вихователів щодо забезпечення сприятливої адаптації дитини до умов дошкільного закладу"

- приймаючи новачка, спочатку назвітьса самі;
- розмовляти з дитиною треба на рівні її очей;
- поцікавтеся, як звуть дитину вдома. Індивідуалізовані звернення допомагають налагодити стосунки – немає кращої музики для людини, ніж її ім'я!";
- розпитайте маму, що вміє малюк робити самостійно, але не забувайте і про певне "застрягання" в розвитку у стресових ситуаціях;
- поцікавтеся у батьків про індивідуальні особливості малюка (як любить засинати, що любить їсти або що категорично не їсть і обов'язково, які продукти харчування викликають алергію);

- упродовж перших 3-5 тижнів перебування у дитячому садку варто зберігати "домашні" звички дитини;
- у групі новачків обов'язковим є називання наступних подій-переходів від одного режимного процесу до іншого;
- забезпечте вільний режим перебування дитини в дитячому садку (довільний час приходу в групу, додаткові вихідні дні тощо);
- основне завдання вихователя – заслужити довіру малюка.

Дотримання правил прийому новачків педагогами всіх категорій дозволить встановити довірливі стосунки з дитиною і її сім'єю та зберегти здоров'я малюка у цей період, що є головним завданням і окремого педагога і дошкільної установи загалом. Оскільки навіть такий складний період, як входження малюка у нову ситуацію життєдіяльності, не має негативно позначатися на його розвитку.